

วิลาวัณย์ เศรษฐฉัตรกุล 2555: ความคิดเห็นของพนักงานในศูนย์EVM ที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงของธนาคารออมสิน ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์เรวัต ธรรมาภิรมย์, Ph.D. 113 หน้า

วัตถุประสงค์ในการศึกษานี้เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ ระดับความรู้ความเข้าใจและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง และศึกษาความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านตลาด ด้านเครดิต ด้านสภาพคล่องด้านปฏิบัติการและด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ พนักงานที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่อยู่ในศูนย์EVM จำนวน992 คน โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง อย่างไรก็ตามพบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน697 คน คิดเป็นร้อยละ 70.26 การศึกษานี้ใช้สถิติ คณิต ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและใช้ Goodman and Kruskal Gamma's โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า พนักงานมีระดับการรับรู้และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยความ โน้มเอียงในระดับการรับรู้และระดับความรู้ความเข้าใจจะเอนเอียงไปในระดับมากที่สุด และมีความสัมพันธ์กับการบริหารความเสี่ยงทั้ง 6 ด้าน ส่วนระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงทั้ง 6 ด้าน พบว่าพนักงานมีความคิดเห็น โน้มเอียงไปในทางเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ตำแหน่งงานปัจจุบัน สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและระดับรายได้เฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ยกเว้น ระดับการศึกษาสูงสุด และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานปัจจุบัน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและระดับรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงทั้ง 6 ด้าน ยกเว้น สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านกฎหมาย/กฎระเบียบที่แตกต่างกัน